



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ**

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira  
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

**Haineuve, Julien**

**Coloniæ Agrippinæ, 1665**

Feria 4. Procredit Iesus obviam suis inimicis, eosque prosternit. Qui supra  
mortem est, infra se videt omnia, Id est, qui sic paratus est pati & mori, ut  
Dominus; sic sibi mortem & adversa quæque ...

**urn:nbn:de:hbz:466:1-44214**

In 4. parte, Feria 5. hebdomada 27. ubi de his expresse verbis Domini.

inferior est in Christi ordine.

OMNIA verò opera sua faciunt, ut videantur ab hominibus.

Gloriam Christi vertimus in ignominiam, si aliam à Christo quarimus gloriam.

In 3. parte, Feria 6. hebd. 2. Vide & quae iam supra relata est, de Iustitia coram hominibus facta. In eadem 3. parte, Sabbato hebdomada 5.

AMANT primos recubitus in canis, &c.

Qui maior est vestrum, erit vester minister.

Quò quis superior est in ordine hominum, eò

Aut è contra.

Quò quis inferior est in ordine hominum, eò superior est in Christi ordine.

In hac 2. parte, Feria 4. hebdomada 4. Quadragesima.

QUI autem se exaltaverit humiliabitur, &c. Qui se Christi exemplo non humiliat, exemplo dæmonis humiliabitur.

In hac 2. parte, Feria 4. Septuagesima. Vide autem in 4. parte, Dominica 16. congestas simul de hac materia Veritates.

# FERIA QVARTA: PROCEDIT IESVS OBVIAM Suis inimicis, eosque prosternit.

Vt dixit eis, ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Ioan. 18.

## VERITAS PRACTICA.

Qui supra mortem est, infra se videt omnia.

Id est.

QUISVIS paratus est mori, & pati sic sibi mortem, & adversa quaeque substernit, ut Christus Dominus.

RATIO est, quia tunc dicuntur adversa substerni vel subiti, quando illis superior animus minime frangitur aut laeditur.

Sed quisquis est ad illa paratus, hunc animum superiorem, infractum & illa, sum habet.

Ergo & illa sibi substernit, ac proinde expedit maximopere unumquemque sic esse paratum.

## I. PUNCTUM.

SIC sanctus Joannes inter alios Evangelistas, rei gestae seriem subjicit: Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à pontificibus & pharisaeis ministros, venit illuc cum laternis, & facibus & armis. Iesus itaque sciens omnia, quae ventura erant super se, processit, & dixit eis, Quae Haynesive Pars 2.

quaritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dixit eis, Ego sum, Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum cum ipsis. Vt ergo dixit eis, Ego sum, abierunt retrorsum & ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogavit eos, quem quaritis? Illi autem dixerunt: Iesum Nazarenum. Respondit Iesus: Dixi vobis quia ego sum: si ergo me quaritis, finite hos abire: ut impleretur sermo, quem dixit, quia quos dedisti mihi non perdim ex eis quemquam.

Multa hic pie & fructuose expendi possent. Primum, quod illos interroget quorum venerint? aut quem quaerant? ut cum responderint se quaerere Iesum, tum Iesus se potius finat & permittat capi, quam se capiendum obiciat: Si enim peccaverunt in eo capiendum & male tractando, non inde est, quod Christus se dedit eis, sed quod ipsi ante, ut fatentur, eum perdendum quaesiverint: sic optimè sanctus Leo, Admisit in se impias manus furentium, quae dum proprio incumbunt scelere, famulatae sunt Redemptori. Deinde ut cum etiam sacrum nomen Iesu pronuntiarent, aut illum loquentem audirent, à meditato facinore deterrerentur, sicut olim ministri à Judaeis missi ad eum capiendum redierunt re infecta, dicent

Sermo 10.  
de Pass.

P

cent

*Dam. 7.* centes : Nunquam locutus est homo sicut hic homo. quapropter statim atque audierunt eum loquentem abierunt retrorsum projecti in terram, ut hoc miraculo territi, & operante intus gratia erigerentur ad agnitionem sceleris & ad spem veniæ. Hic verò rursus aptif-

*Serm. 2. da Pass.* sime sanctus Leo ; Quid iam poteris maiestas eius indicatura, cuius hoc potuit humilitas indicanda ? Voluit etiam Christus Dominus ex eorum elicere ore hanc confessionem, quod quaerent Jesum, Id est Salvatorem, quo nomine requisitus diceret Ego sum, ego ille sum. Saluator, quem quaeritis, & qui propterea me vobis trado.

Denique sic generosè processit illis obviam, sicque eos potenter prostravit, ut nos doceret hanc illustrem Veritatem, Quod quisquis supra mortem est, infra se videt omnia. Quisquis paratus est mori & pati sicut Christus, sic mortem & adversa quæque sicut ille, sibi substernet & subjiciet. Quid enim est aliud inter adversa quævis infracto & illæso esse animo, nisi ipsa prostrata & nobis subjicere, ne illis subiiciamur ? Nam ut optimè notat sanctus Bernardus, sic dicitur mors devicta à Christo, non quidem ut cogatur non adesse, sed non obesse. Sicque Deus promittit suis, ut cum per ignes & alia pericula pertransibunt, se ita affuturum, ut non lædantur ; tamen enim comburantur, tamen dolent corpore, & moriantur, tamen quia eorum fides & animus minimè læditur, sic dicuntur superiores & victores : sicque omnes habent in cælo palmas ; quod victi corpore vicerint animo, & torti torquentibus fuerint fortiores, ut ait sanctus Cyprianus. Videndum enim est, qua de re agatur, ut iudicetur de victoria ; non hic autem agitur de robore corporis aut de bonorum conservatione, sed de constantia & fidelitate conservanda, quæ si in adversis retinetur, profectò adversa, Deo bene iuvante, subiiciuntur.

O admirandam Christi potentiam, qui non tantum in se sed in suis, adversantia quæque prostrat ! Illa illa potentia Christi, nostra est, si sicut ille, parati simus mori & pati. Ille, qui pro nobis mortem semel vixit, semper vincit in nobis.

II. PUNCTUM.

**S**ED quisquis paratus est mori vel pati, hunc animum habet superiorem, infractum, & illæsum ad omni casu.

Quia videlicet nihil quidquam animum nostrum lædit, nisi quod animo repugnanti adversatur, licet enim sit ex se adversum & repugnans natura, si tamen animus hanc adversitatem & repugnantiam libens volensque suscipiat, non inde lædetur: sicut in voluntariis poenitentibus & mortificationibus quotidie accidit. Nihil est alicui poena, inquit sanctus Anselmus, nisi quod est contra voluntatem. Unde eleganter Salvianus, Nulli ut opinor beatiores sunt, quam qui ex scientia sua atque ex voto agunt: humiles sunt religiosi, hoc volunt; pauperes sunt pauperie delectantur; sine ambitu sunt, ambitionem & honorem respuunt: lugere gestiunt: infirmi sunt, infirmitate lætantur. Atqui paratus ad mortem animas & ad alia quævis sufferenda, sic ea volens lubentique suscipit, quando eveniunt, perinde ac si eligeret aut accresceret ; In eo enim est animi præparatio, ut quidquid evenire potest, expectet, sicut servus absentem expectat Dominum, dicente ipse Domino ; sunt lumini vestri præcincti, & lucerna ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, ut cum venerit & pulsaverit, confestim aperiant ei.

Venit enim, ut ait sanctus Gregorius, per aggritudinis molestias & alia concomitantia incommoda, quæ paratus animus tam libens suscipit, quam verè ad illa est paratus.

Ignis, crux, bestia, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantum Christo fruam; aiebat sanctus Ignatius Martyr. Hoc est esse paratum: & hoc est esse illæsum & infractum. Itane tu? Quid te terret? Quid te retardat?

III. PUNCTUM.

**S**IC ergo qui supra mortem est, infra se videt omnia, Et qui paratus est mori, & moriendo seu vivendo quælibet pati, tam verè dici potest substrata sibi habere, & subjecta quæcunque alios non ita paratos dejiciunt, quam verè ab illis non frangeretur nec læderetur ; Hoc expectabam, inquiet ; Et Deus in medio eius non commovebitur. Egregia est huius parati & illæsi

illæsi animi sub symbolo equi apud Jobum descriptio; & apud sanctum Gregorium interpretatio; *Exultat audacter, in occursum pergit armatis, contemnit pavorem, nec cedit gladio: ubi audierit buccinam, dicit Vah: procul odoratur bellum; exhortationem ducum & ululatum exercitus.*

Ex multis autem, quæ sanctus habet Gregorius, & quæ jam supra retulimus, hæc alia rutilum aptissima; *præliator Dei cum vim tentationis incumbere conspicit, utilitatem superæ dispensationis considerans, ex ipsa validius adversitate confidit: cuius adversitatis certamina idcirco illum non superant, quia nunquam improvisa tentant. Procul odoratur bellum, id est, sicut flatu navium, sic provisione cogitationum nequitias latentes indagare. De quo odoratu Dominus ecclē in ecclesia sua laudibus dicit: natus tuus sicut turris qua est in libano. Quid per nasū nisi sanctorum provida discretio designatur? turris verò speculationis in altum ponitur, ut hostis veniens longè videatur. Hinc Abacuc, super custodiam meam stabo.*

Atque hinc vide, quantum ista valeat animi præparatio, quam tanta utilitas sequitur, qualis est illa constantia & infractum robur. Quid utilius quam nihil perdere ubi omnes pereunt, imò & lucrari eò abundantius, quo detrimenta videntur graviora; cum enim superantur adversa, non modò iactura cavetur & perditio, sed lucrum & emolumentum tale comparatur, ut inde merita nobiliora confurgant. *Vincenti dabo manna absconditum & dabo illi calculum candidum, & in calculo nomen novū scriptū, quod nemo scit nisi qui accipit.* Et verò ad hanc præparationem duo im-

primis juvant. Alterum, confidentia in Deo, à quo emanat illa fortitudo. *Ego ante te ibo, Is. 41. inquit, & gloriosos terra humiliabo. Tu verò illi: susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus sperabo in eum.*

Alterum, discussio quædam difficultatū, & earum præcipuè, quæ solent magis terrere, nam mera phantasmata sunt & timores nocturni. Timemus sæpe humiliari, ubi major est exaltatio; aut licet humiliatio accideret, timeatur longè gravius malum quam vera sit, non tantum coram Deo, sed & coram hominibus. *Dominum non invocaverunt, illic trepidaverunt timore ubi non erat timor. Contra vero impetentis animus: Dominus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus, ideo posui faciem meam ut petram durissimam, & scio quoniam non confundar. Iuxta est qui iustificat me, quis contradicet mihi? stemus simul, quis est adversarius meus? accedat ad me. Ecce Dominus Deus auxiliator meus, quis est qui condemnet me? ecce omnes quasi vestimentum conterentur, timea comedet eos?*

Et tu hos timeres? tu hos ignavus fugeres, quos tibi sicut sibi Christus subiecit, si cum illo velis, quod cum ipso potes!

*In Deo meo transgrediar murum. NON in me sed in Deo meo transgrediar murum, quem inter homines & cælestem Ierusalem peccata creverunt, ait S. Augustinus.*

Vide supra in hac parte, Feria 3. hebdomadæ Sexagesimæ: & Feria 6. eiusdem, cuius est hæc Veritas:

Quantum obest adversitas improvisa, tantū prævisa prodest.

## PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Matre filiorum Zebedæi. *Matth. 20.*

*Dic ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram, in regno tuo.*

Sic petendus à Deo status, ut non quem quisque velit Deus donet; sed quem Deus donet, quisque velit.

In 4. parte, Feria 6. hebdomadæ 25. ubi expressè de hac materia.

Sicut à Domino querendum est officium, ita

in officio querendus est Dominus.

In hac 2. parte, ubi de statibus in fine, 3. Consideratione. Vide etiam in Festo S. Matthia 24. Februarii.

Nescitis, quid petatis.

Qui eminentior est in illa, quæ dicitur eminentens scientia, minus inter homines emine-  
re cupit.